

SEX

BEZ

 JENNY
 KLEEMAN

L'UDÍ,

MÄSO

İKAR

BEZ

ZVIERAT

ČO VŠETKO PRENECHÁME TECHNIKE?

SEX BEZ L'UDÍ, MÄSO BEZ ZVIERAT

Preložil Róbert Hrebíček

IKAR

Jenny Kleeman
SEX ROBOTS & VEGAN MEAT

Text © Jenny Kleeman 2020

First published in 2020 by Picador, an imprint of Pan Macmillan,
a division of Macmillan Publishers International Limited

Translation © 2022 by Róbert Hrebíček

Cover Design © James Annal, Picador Art Department

Jacket images © Shutterstock

Author photo © Jenny Smith

Slovak edition © 2022 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-551-8259-9

*Venujem, ako inak,
Benjaminovi a Isabelle.*

„Vstúpime na veľmi konkurenčný trh
s veľkým množstvom hráčov.
Myslíme si, že budeme mať najlepší produkt na svete.
Pôjdeme do toho a uvidíme, či dosiahneme
jednopercentný podiel na trhu.“
Steve Jobs pri uvedení prvého iPhonu
9. januára 2007

„Chcieť reformovať svet bez objavenia svojho pravého ja
je ako usilovať sa pokryť svet kožou s cieľom vyhnúť sa
bolesti pri chôdzi po kameňoch a trňoch.
Oveľa jednoduchšie je nosiť topánky.“
Ramana Maharishi

OBSAH

<i>Predhovor</i>	9
1. ČASŤ BUDÚCNOSŤ SEXU	11
1. kapitola: Kde sa dejú čary	13
2. kapitola: Ilúzia spoločnosti	36
3. kapitola: Nebude nič cítiť	58
4. kapitola: V stávke sú všetky naše vzťahy	78
2. ČASŤ BUDÚCNOSŤ STRAVY	99
5. kapitola: Kravschwitz	101
6. kapitola: Vegáni, ktorí milujú mäso	123
7. kapitola: Ryby na suchu	146
8. kapitola: Pachuť	164
3. ČASŤ BUDÚCNOSŤ RODENIA	185
9. kapitola: Vynosenie detí ako biznis	187
10. kapitola: Biovak	205
11. kapitola: Nepoškvrnená gestácia	227
12. kapitola: Ženy sú zastarané – konečne	250
4. ČASŤ BUDÚCNOSŤ ZOMIERANIA	271
13. kapitola: Smrť pre domácich majstrov	273
14. kapitola: Elon Musk samovraždy	294
15. kapitola: Prostriedok na dosiahnutie cieľa	318
<i>Epilóg</i>	339
<i>Podakovanie</i>	346
<i>Poznámky</i>	348

PREDHOVOR

To, čo si o chvíľu prečítate, nie je sci-fi.

Stojíme na prahu veku, keď technika nanovo definuje rodenie, stravu, sex a smrť – základné prvky našej existencie. Ľudský život doteraz vždy znamenal vystúpiť z matkinho tela, žiť z mäsa mŕtvych živočíchov a vyhľadávať sexuálne vzťahy s inými ľuďmi, až kým nenadídete smrť, ktorej sa nemôžeme vyhnúť a nedá sa riadiť.

V posledných piatich rokoch som sa pohrúžila do sveta štyroch vynálezov, ktoré by nám mali zabezpečiť dokonalého partnera, dokonalé tehotenstvo, dokonalé mäso a dokonalú smrť. Ešte nie sú bezchybné – naďalej ich vyvíjajú v laboratóriách, garážach, ateliéroch, nemocniciach, dielňach a skladoch. Niektoré z nich sa budú predávať už o niekoľko rokov, ďalšie budú pripravené vstúpiť na trh až o desaťročia, všetky sa však stanú nevyhnutnými súčasťami ľudského života.

Čo všetko už čoskoro prenecháme technike? A ako nás to zmení? Pri hľadaní odpovedí na tieto otázky precestujeme štyri kontinenty a navštívime najtemnejšie zákutia internetu. Vezmem vás do kuchýň, kde sa pripravujú nesmierne drahé kuracie nugetky, na zhromaždenia výlučne pre členov, kde sa ľudia učia spáchať samovraždu, do laboratórií, kde vo vakoch rastú plody, a na diskusné fóra, kde muži plánujú totálnu

vojnu proti ženám. Zoznámite sa s vedcami, humanoidmi, dizajnérmi, etikmi, podnikateľmi a provokatérmi. Predstavíme si odborníka na plodnosť, ktorý je pre uspokojenie pacientov ochotný urobiť takmer čokoľvek, muža, čo sa oženil s umelou pannou, dekoratérku koláčov, ktorá pomohla najlepšej priateľke zomrieť, a umelca, čo ako materiál používa živé mäso.

Mužov, na ktorých natrafím a skrývajú sa za touto technikou (naozaj pôjde takmer vždy o príslušníkov silnejšieho pohlavia), niekedy motivujú zásady, inokedy vášň, často peniaze, no vždy príslub potvrdenia správnosti ich názorov a slávy. Všetci sú presvedčení, že technika nám umožní viesť život, po akom naozaj túžime, bez obetí, zbaví nás problémov a oslobodí nás.

Ani najbystrejší vizionári však nedokážu predvídať, kam nás ich inovácie dostanú. Keď Steve Jobs uvádzal iPhone, dúfal, že ovládne percento trhu. Netušil, že smartfóny si podmania náš život, zatienia naše vzťahy a stanú sa akýmsi vonkajším orgánom, bez ktorého nedokážeme fungovať. Radikálne rušivá technika vždy vyvoláva následné otrasy, ktoré sú také nezvyčajné, že sa dajú predvídať.

Ak môžeme privádzať na svet deti bez toho, aby sme ich museli rodiť, jesť mäso bez toho, aby sme museli zabíjať živočíchov, mať ideálny sexuálny vzťah bez kompromisov a dočkať sa dokonalej smrti bez utrpenia, ako ešte sa ľudská prirodzenosť navždy zmení?

Hoci si to neuvedomujeme, ľudská existencia sa nanovo definuje spôsobmi, ktoré nikto nedokáže určiť ani riadiť.

Na to, aby som vám vysvetlila, prečo si myslím, že sa to už deje, zoberiem vás do továrne v južnej Kalifornii, kde sa vyrábajú najúchvatnejšie erotické pomôcky na svete.

PRVÁ ČASŤ

BUDÚCNOSŤ SEXU

Vzostup sexuálnych robotov

1. KAPITOLA

Kde sa dejú čary

Spoločnosť Abyss Creations sídli v nevýraznej sivej budove s poloprázdnyim parkoviskom a vysokým obvodovým múrom. Stavba stojí neďaleko cesty číslo 78 v meste San Marcos a od San Diega ju delí asi tridsaťminútová jazda na sever. Nijaká tabuľa, žiadne logo, nič nesvedčí o tom, že za tónovaným sklom má prevádzku svetoznámy a popredný výrobca erotických pomôcok s obratom niekoľko miliónov dolárov. Nechce lákať okoloidúcich zákazníkov, fanatických fanúšikov ani zvedavcov.

Keď prejdete posuvnými dverami, na recepcii vás privíta sediaca bábika ženského pohlavia v životnej veľkosti. Má čierne okuliare a bielu košelu, napnutú na bujnom poprsí. Vedľa nej stojí bábika mužského pohlavia vo veste a s kravatou. Jej mandľové oči a ostré lícne kosti nepochybne zodpovedajú tým, ktoré som si všimla na videách a fotografiách Matta McMullena, zakladateľa, hlavného dizajnéra a výkonného riaditeľa spoločnosti Abyss Creations. Vyníma sa tam aj presvedčivo pôsobiaca plastová orchidea s vlnitými nepravými koreňmi, ktoré sa plazia na pult. Všetko je tu syntetické, no človek si to uvedomí až na druhý pohľad.

Abyss Creations predstavuje domov najznámejšej hyperrealistickej silikónovej umelej panny RealDoll. Každý rok

pošlú z dielne v San Marcose do spální na Floride, v Texase, Nemecku, Spojenom kráľovstve, Číne, Japonsku a inde až 600 produktov. Cena sa pohybuje od 5 999 dolárov (približne 4 945 eur) za základný model až po desaťtisíce dolárov, ak má zákazník nezvyčajné požiadavky. Časopis *Vanity Fair* ich nazýva „Rolls Royce umelých panien“. Výrobky RealDoll predvádzali odevy módného domu Dolce & Gabbana a účinkovali vo viacerých filmoch a televíznych šou od *C. S. I.: Kriminálka New York* až po *Volajú ma Earl*. Najväčšmi sa preslávili, keď jedna z panien sedela oproti Ryanovi Goslingovi vo filme *Lars and the Real Girl* (v českom dabingu *Lars a jeho vážná známosť*, pozn. prekl.) Tieto produkty umožňujú najluxusnejšiu simuláciu sexu na trhu.

Na prehliadku továrne ma vezme Mattov synovec a všestranný pomocník Dakotah Shore. Pribehne ku mne, aby mi potriasol ruku. Spoza nádhernej červenohnedej brady žiari jeho srdečný úsmev. Dakotah pracuje v doprave a má na starosti aj účty na sociálnych sieťach. Má len dvadsaťdva rokov, no pracuje tu už od sedemnástich. Vyrastal v spoločnosti umelých panien.

„Keď som bol dieťa, pracoval tu môj otec. Matt je matkin brat a mám k nemu veľmi blízko. Vždy to teda tvorilo súčasť môjho života, nikdy mi to nepripadalo čudné,“ vysvetľuje, keď ma vedie za recepciu popri polici s pannami v čipkovej spodnej bielizni a topánkach s vysokými podpätkami. Všimnem si blond bábiku s porcelánovou pleťou a lesklými čerešňovočervenými perami aj pannu zmiešanej rasy so splývavými lokňami. Bábika s gotickým vzhľadom má v nose, na pere a v pupku cvočky a cez bradavky jej prechádzajú skrutky, jasne viditeľné cez sieťovaný top s uväzovaním za krkom a odhaleným chrbtom. „Prvý raz som sem prišiel asi v dvanástich či trinástich a pripadalo mi to super,“ pokračuje Dakotah, potom sa zarazí. „Nevidel som celú továreň, iba manekýnky na recepcii na poschodí a pomyslel

som si: Páni, to sú naozaj realistické recepčné.“ Hanblivo sa na mňa usmeje.

Kráčame chodbou lemovanou zarámovanými výstrižkami z tlače a filmovými plagátmi s pannami RealDoll. Čosi mi pripomenie kresbu od Disneyho, no keď sa jej prizriem, uvedomím si, že je to Snehulienka, ktorú obchytkáva všetkých sedem trpaslíkov. Dakotah otvorí dvere a podoprie ich obrovským žilnatým stoporeným silikónovým penisom. „Teraz, keď tu pracujem a poznám to do hĺbky, sa mi to zdá normálne. Mnohým ľuďom to prináša šťastie a som na to veľmi hrdý.“

Schádzame po schodoch vedúcich do suterénu, pričom kráčame pod obrovskými pyskami bábiky rozkročenej nad schodiskovou šachtou. Má modrasto sivú pleť a namiesto vlasov husté chápadlá spojené kĺbmi. Slúžila ako rekvizita v menej známom filme s Bruceom Willisom *Náhradníci*. Na konci schodov sa pred nami otvorí ohromná miestnosť s halogénovým osvetlením.

„Tu sa dejú všetky čary.“

Na kovových reťaziach na koľaji v strope visí dlhý rad tiel bez hlavy, pripomínajú mŕtvoly na bitúnku. Prsty a dolné končatiny majú rozťahnuté, hrudníky im vystupujú vpred, boky smerujú dozadu. Každá panna sa líši od ostatných – niektoré majú objemné, pretiahnuté prsníky, aké bývajú v komiksoch, iné sa vyznačujú atletickým telom, no všetky majú rovnaký nerealisticky útlý pás. Keďže visia, pohybujú sa – desivo sa hojdajú meter-dva nad podlahou posiatou gumovitými silikónovými odrezkami, ktoré vyzerajú ako šupiny odumretej kože.

„Pokojne sa ich môžete dotknúť,“ posmelí ma Dakotah a silno plesne jednu z bábik po zadku. „Akoby ten zvuk vydal človek.“

Má pravdu. Myknem sa.

Na všetkých týchto telách bez hlavy ma najväčšmi znerózňuje koža. Vyrába sa zo zákazkovej zmesi silikónu tvrdeho s použitím platiny a vhodného na lekárske účely a dosa-

huje širokú škálu odtieňov od *svetlej* až po *kakaovohnedú*. Na pohmat pôsobí ako ľudská koža, vyznačuje sa rovnakým trením a odporom, no je studená. Na rukách sa vynímajú čiary, záhyby, vrásky, hánky, žily. Keď si prepletiem prsty jednej z rúk so svojimi, pocítim praskot vnútornej kostry – rovnako ako ľudské kosti, aj ona je sklbená.

„Najťažšie sa modelujú ruky,“ povie mi Dakotah. „Zvyčajne ich vytvárame podľa rúk skutočného človeka.“ Zastane, aby sa prizrel niekoľkým kusom. „Niektoré z týchto rúk patria mojej bývalej priateľke.“

Mike nožičkami dôkladne odstriháva zo švov jednej z rúk nadbytočný silikón. Brian naplní formy v okolí kostier, aby mohli zaujať príslušné pózy a boli pripravené na akciu. Tony odjedá zo sendviča. Na tomto pracovisku nie je nič pochybné – je to dielňa, továreň a panny pripadajú technikom všedné. Pokojne by mohli skladať hriankovače.

V ústredí v San Marcose pracuje sedemnást ľudí, na uspokojenie dopytu to však nestačí. Kým vznikne RealDoll, teda od objednávky po prepravu, prejde vyše troch mesiacov. Nemožno poprieť pozornosť venovanú detailom a zručnosti, bez ktorých by tieto bábiky nevznikli. Dakotah je na to všetko viditeľne hrdý a rozpráva tak úprimne, že ma takmer prejde chuť položiť mu ďalšiu otázku. Hoci sa totiž panny nazývajú RealDoll, reálne ani zďaleka nie sú. Majú telo chirurgicky zdokonalených pornohviezd. Sú to karikatúry.

„Ženy takto nevyzerajú, však?“ spýtam sa.

„Máme aj také, ktoré sú stopercentne vyrobené podľa vzoru ozajstných žien. Niektoré sú teda skutočné, ale áno, zvyčajne majú trochu prehnané rozmery,“ pripúšťa Dakotah. „Radi vytvárame *ideálne* ženské tvary.“

Bábiky RealDoll sú plne polohovateľné, ich kosti vyrábajú z PVC a kĺby zo zákazkovej ocele. Sú navrhnuté tak, aby panna mala podobný rozsah pohybov ako žena – s výnimkou dolných končatín.

„Môžete ich široko rozťahnuť a dosiahnu veľmi vysoko,“ vysvetlí Dakotah a s bábikou bez hlavy predvedie gymnastiku s výkopmi. Členok ťahá ku kľúčnej kosti, až kým nezvraštím tvár.

„Čosi také človek nedokáže,“ podotknem.

„Skutočná žena by to nezvládla, kdeže. Niektoré áno, ale nie všetky.“

„Dokonalá žena to urobí?“

„Tá by to asi spravila.“

Dokonalá žena má teda pomer pása k bokom ako Kardašianka a klby hadej ženy.

Dakotah ma odvedie k stolu s vaginálnymi vložkami – vymeniteľnými ružovými puzdrami, ktoré sa zasúvajú do dutiny panny. Pripomínajú ryhovanú gumenú ponožku, na ktorej začiatku sa nachádzajú pysky. „Máme štrnásť odlišných druhov pyskov,“ pochváli sa s rozmachom. Existujú aj ústne vložky s odnímateľným jazykom a dokonalými zubami (zuby v zlom stave podľa Dakotu patria medzi niekoľko vecí, ktoré nikto nežiada). Vyrábajú sa z mäkkého silikónu, takže nehrozí poškodenie toho, čo vložíte medzi ne.

Ak ste kedysi chceli umyť použitú pannu RealDoll, museli ste ju vziať pod sprchu alebo do vane. Po vynájdení vaginálnych vložiek sa situácia zmenila. „Vyčistíte ju v umývadle. Ak chcete, aby bola príjemne mäkká, dajte do nej detský zásyp, no nemusíte to robiť. Potom ju jednoducho zasuňte naspäť,“ objasní mi Dakotah, akoby opisoval bežnú výmenu vrecka vo vysávači. „Veľa našich zákazníkov používa viacero vložiek.“

Existujú aj mužské bábiky, no nie je ich veľa. Zbadám, že vo výrobnej linke visí aj jedna taká, odetá v chirurgickom plášti. Už má hlavu, takže pripomína dvojníka Matta McMullena. Hľadá na nás s výrazom, ktorý má byť temný a hrozivý, no keďže sa mi týči tridsať centimetrov nad hlavou, v skutočnosti pôsobí skôr namyslene.

„Tamto je mužská bábika, ktorá sa nápadne ponáša na Matta,“ nadhodím.

Dakotah zdvihne zrak od pyskov. „Asi to naozaj bude jeho tvár, ale voláme ju *Nick*. Vymodeloval ju sám, aby vychádzala z jeho tváre.“

„Použil svoju tvár, aby si ju ľudia mohli kúpiť a mať sex s čímisi, čo vyzerá presne ako on?“

Dakotah zaváha. „Tvár možno upraviť, takže sa vždy nemusí ponášať naňho. Pripomína ho iba štruktúra tváre.“ Po prvý raz, odkedy sme sa stretli, vyzerá zahanbene.

Strhne chirurgický plášť – chránil bábiku pred prachom, pretože podľa Dakotu pobudla v dielni dlhšie – a odhalí chlapčensky štíhle telo s vrysovanými tehličkami na bruchu a v bielych boxerkách. Pôsobí oveľa menej realisticky než panny. Namiesto parochne má na hlave nedokonale namaľované krátke vlasy, takže vyzerá skôr ako veľmi neduživá figúrka Action Mana. Doľahne na mňa pocit, že tieto mužské bábiky vôbec nie sú určené ženám. Tento model je mladý a štíhly, gejovia by ho nazvali *twink*.

„Kupujú tieto modely ženy?“

„Ženy aj muži. Častejšie muži, no máme aj zákazníčky,“ odvetí Dakotah a pokrčí plecami. „Pokiaľ ide o bábiky, povedal by som, že ženy tvoria menej než päť percent kupujúcich. Predávame však doplnky, všemožné druhy vibrátorov, ktoré si už zadávaže oveľa viac žien. Domnievam sa, že ženy si z nejakého dôvodu kupujú skôr pomôcky ako celé bábiky.“

Tuším, prečo je to tak. Predstavujem si, ako obkračujem jeden z týchto drahých a chladných kusov silikónu. Pripadalo by mi to absurdné, zúfale, neerotické. Sex s niekým či s niečím, čo po mne úprimne netúži, by ma nevzrušoval, a hoci nemôžem hovoriť za všetky ženy, nemyslím si, že mám menšinový názor. Vibrátor sa nevydáva za človeka a na to, aby ste ho mohli používať, sa nemusíte tváriť, že po vás prahne.

„Možno preto, lebo bábika slúži ako náhrada človeka,“ poznamenám.

„Áno, možno je to tak,“ prikývne.

Mužské bábiky majú otvory, kam môžu zákazníci vložiť nadstavec s penisom podľa svojej voľby – rôznych veľkostí a v rozličných stavoch erekcie. Dakotah mi strčí pred nos ochabnutý extravelký úd. Je dlhý ako moje rameno a hrubý ako odkvapová rúra, patria k nemu aj celkom pekné ovisnuté semenníky.

„Stopercentne ručne modelovaný. Pokojne sa ho dotknite.“

Veľmi túži po tom, aby som sa penisu dotkla. Nemyslím si, že preto, lebo by ho vzrušil pohľad na to, ako manipulujem s hyperrealistickým údom, skôr prekypuje hrdosťou na to, že tvorí súčasť spoločnosti, ktorá ho vyrába. No ktovie. Netuším, ako sa ho mám dotknúť, najmä keď na mňa Dakotah tak dychtivo hľadá, no napokon to urobím. Postupujem čo najvedeckejšie, najnovinárskejšie. A áno, naozaj pôsobí veľmi autenticky.

„Má posuvnú kožu, preto je superrealistický,“ vysvetlí Dakotah.

„No z anatomického hľadiska je rovnako nesprávny ako telá panien. Dobré vedieť, že to platí pri oboch pohlaviach,“ podotknem a odtiahnem ruku.

„Súhlasím,“ pritaká a odloží penis. „Čímsi takýmto sa priemerný muž nemôže pochváliť.“

Pri mužských bábikách sú k dispozícii dve telesné a tri tvárové možnosti v porovnaní so sedemástimi telesnými a tridsiatimi štyrmi tvárovými obmenami pri pannách. Mužské bábiky sa nepredávajú dobre. „Mužský rad prepracujeme. Prideme s novými typmi tela, s novými tvármi. Napokon, sme len firma, a keby ich kupovalo viac ľudí, keby bol o ne väčší záujem, venovali by sme im viac času. Teraz ich odsúvame nabok.“

Dielňa spoločnosti Abyss Creations svedčí o tom, aké špecifické a pestré môžu byť ľudské zvláštnosti. Vyrobili už

panny s tromi prsami, krvavočervenou pleťou, tesákmi a diabolskými rohmi, elfskými ušami či s chlpmi na celom tele, ktoré pracovníci vkladali ručne. „Urobíme čokoľvek. Pri šialenejších požiadavkách stúpa cena. Keď zhotovíme telo na zákazku, znamená to, že ho musíme celé vymodelovať, vyrobiť preň novú formu, novú kostru... Ľudia už minuli na bábijku vyše päťdesiat tisíc dolárov.“

Dakotah ma odvedie naspäť na poschodie do miestnosti s tvármi, kde sa pracuje na detailoch. Všetky tváre pochádzajú z prototypu, ktorý pôvodne ručne z hliny vymodeloval sám Matt McMullen, a zákazníci uvedú, aký mejkap požadujú – až po hrúbku očných liniek. Katelyn, oficiálna mejkarpová umelkyňa s ľadovomodrým čírom a so špirálou z čiernych hviezd vytetovanou na ramene, práve jemným štetcom maľuje obočie na krehkej ázijskej tvári. Zďaleka nie je taká nadšená ako Dakotah – pri práci sleduje čosi na iPade, a keď vojdeme do miestnosti, ani nezdvihne zrak. Na polici vedľa nej sa vynímajú čerstvo dotvorené tváre s hustým obočím, dymovým líčením očí a s lesklými perami, ktoré sa ligocú, pretože farba ešte nezaschla.

Jednou z najobľúbenejších charakteristík panien Real-Doll sú vymeniteľné tváre – k plastovej lebke ich pútajú magnety a prehodiť ich trvá zopár sekúnd. Zákazníci si tak môžu kúpiť jedno telo, no zabezpečia si pestrú paletu sexuálnych partnerov s rozličným vzhľadom, ba aj etnickou príslušnosťou.

„Ktorá tvár sa teší najväčšej popularite?“ vyzvedám.

„Katelyn, ktorá tvár je podľa teba najobľúbenejšia?“ spýta sa Dakotah, no žena si nás nevšíma. „Toto je naša najnovšia, *Brooklyn*,“ pokračuje Dakotah a ukáže na úzku tvár s plnými perami a ospalými očami. „Jej popularita stúpa.“

Existuje štyridsaťdva typov bradaviek v desiatich možných odtieňoch vrátane *gaštanovohnedého*, *červeného*, *broskyňového* a *kávového*. Vystavujú ich na Stene s bradavkami, ako

ju volá Dakotah, a dopĺňajú opismi ako *štandardné*, *zdurené* a *polkupoľovité*. Sú zoradené od najpopulárnejších (*vztýčené 1* a *vztýčené 2* – malé, vzpriamené, neoriginálne) až po také, ktoré sú určené ľuďom so zjavne excentrickým vkusom (*zákazkové 2* – s prsným dvorcom veľkým ako tanierik pod šálku). Zákazníci niekedy pošlú fotografie bradaviek či pyskov, ktoré pokladajú za dokonalé, a v Abyss Creations ich za poplatok vytvorí.

„Naozaj majú ľudia také špecifické sexuálne požiadavky?“

Dakotah sa zasmieje. „Želania ľudí sú *oveľa* konkrétnejšie. Niekedy dokonca presne uvedú, kde na tele sa majú nachádzať jednotlivé pehy.“

Zastaneme pri korkovej doske s prišpendlenými pásmi syntetických chlпов ohanbia. Z plastových téglíkov na nás uprene hľadia znepokojujúco presvedčivé akrylové očné gule s ručne namalovanými vlásočnicami.

„Teoreticky by ste mohli požiadať o tvár bývalej priateľky, však?“ overím si.

„Museli by ste nám poslať fotografie a potom by sme sa vás spýtali: ‚Kto je to? Máte od nej povolenie?‘ Vždy žiadame dôkaz o povolení. Odmietame *veľa* požiadaviek. Ak však predložíte jasné povolenie daného človeka, dokážeme napodobniť prakticky všetko. Takmer celé naše podnikanie spočíva v tom, že nám zákazníci posielajú fotky toho, čo sa im páči.“

Keďže Dakotah pracuje v oblasti prepravy, so zákazníkmi je v intenzívnom kontakte. „Mnohí jednoducho trpia osamelosťou,“ prezradí mi. „Niektorí sú starší a prišli o partnera alebo dosiahli bod, v ktorom už randenie neprichádza do úvahy. Keď sa večer vrátia domov, chcú cítiť, že majú čosi, čo je pekné na pohľad, môžu si to ceniť a starať sa o to.“ Dakotah dodáva, že už mali aj celebrity klientov, ba aj laureáta Nobelovej ceny. Nezabúda však na diskretnosť a neuvádza nijaké mená.

Som tu hodinu a zvláštne mi už nepripadá vôbec nič – mužské trupy obrátené hore nohami (rozťahnuté zadky s malými semenníkmi), samostatné páry nôh v cene 350 dolárov (289 eur) pre tých, ktorých fetišom sú nohy, ba ani stôl s orálnymi stimulátormi (ústami s otvorenými perami, nosom a hrdlom, no bez očí – „systém automatizovanej rozkoše pre mužov, ktorí chcú mať voľné ruky“).

V ďalšej miestnosti sa však vyrába čosi vskutku výnimočné. Zatiaľ najambicióznejší výtvor spoločnosti Abyss Creation sa nazýva Harmony a predstavuje vyvrcholenie Mattovej dvadsaťročnej výroby erotických pomôcok, päťročného výskumu a vývoja v oblasti animatroniky a umelej inteligencie a investície McMullenových vlastných peňazí vo výške státisícov dolárov. Je to bábika RealDoll, ktorá ožila, má osobnosť a dokáže sa pohybovať, rozprávať a pamätať si. Ide o sexuálneho robota. Po roku e-mailovania a telefonovania mi konečne dovolili, aby som sa s ním zoznámila.

Dakotah je z neho celý bez seba. „Rozhodne je to najväčší projekt, do akého sme sa kedy pustili,“ vyhlasuje s vytreštenými očami. Vrátil sa do školy, aby si urobil kurz robotiky a umelej inteligencie. Učí sa programovať v nádeji, že Matt mu jedného dňa dovolí pracovať na Harmony. Tá je však nateraz stále vo fáze prototypu a zdokonaľovať ju smú len členovia tímu RealBotix.

„Poviem Mattovi, že ste pripravená na stretnutie,“ dodá Dakotah, keď ma vedie poslednou dlhou chodbou.

*

Matt McMullen sedí za písacím stolom a hľadí na dva obrovské ploché počítačové monitory. Pri klávesnici leží fixka, elektronická cigareta, lepiaca páska a pár silikónových bradaviek. Vstane a podá mi ruku. Vzhľadom na to, ako mi ho predtým opísali, som očakávala, že bude vyšší. Nosí okuliare Prada s hrubým rámom, má potetované hánky, dokonalé

zuby a výrazné líčne kosti, takže pôsobí ako šarmantný elf v čiernej mikine s kapucňou. Keď mal Matt čosi vyše dvadsať rokov, spieval v niekoľkých grungeových skupinách. Teraz, krátko pred päťdesiatkou, ešte stále má sebavedomie a pyšnú chôdzu rockovej hviezdy, vystupovanie, po akom podľa mňa túžia ľudia, ktorí si kupujú jeho bábiky. Je zvyknutý na to, že fascinuje novinárov. Posadím sa z druhej strany stola a Matt sa oprie o stoličku, aby mi rozpovedal príbeh o tom, ako uzrela svetlo sveta Harmony.

„Ako chlapca ma veľmi priťahovala veda, no zároveň som sa intenzívne zaujímal o umenie. V istom zmysle teda všetko dopadlo dobre,“ rozhorí sa. Dodá, že keď ho začiatkom deväťdesiatych rokov 20. storočia promovali na umeleckej škole, vykonával príležitostnú prácu. V jednej továrni na výrobu halloweenskych masiek sa oboznámil s vlastnosťami latexu a naučil sa navrhovať v troch rozmeroch. Doma v garáži sa pustil do experimentovania. „Zistil som, že mojou parketou je sochárstvo,“ vyhlásil, akoby bol Rodinom, nie človekom v pozadí realistického umelého penisu RealCock2. „Začala ma priťahovať práca s postavami, so skutočnými telami, potom som sa ešte väčšmi špecializoval na ženské pohlavie. Vytvoril som veľa sôch nežného pohlavia, boli však menšie, nie v životnej veľkosti.“

Svoje figuríny vystavoval na miestnych umeleckých výstavách a komiksových kongresoch. „Brožúry sa vždy usporadúvali abecedne, preto som sa usiloval prísť s dobre znejúcim názvom začínajúcim sa písmenom *A*, po ktorom by nasledovalo písmeno *B*. A tak vzniklo *Abys*.“ Z názvu, ktorý mi ešte pred chvíľou pripadal taký záhadný a pútavý, sa vyklúla iba taktika, ktorou si chcel Matt zabezpečiť náskok pred konkurenciou.

Čoskoro ho zaujala predstava, že vytvorí figurínu v životnej veľkosti, ktorá by pôsobila tak realisticky, že by sa okoloídúci zarazili. V roku 1996 umiestnil fotografie svojich kreá-